

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoliškega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5, — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitive za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Ne zaprite reklamacije so poštnine proste.

Grda nezanezljivost.

Vlada daje Slovencem zadnji čas zaušnico za zaušnico. V Ljubljani ni potrdila zopetne izvolitve njegovega starega župana Ivana Hribarja. Sokolom ni dovolila, ko so obhajali svoje slavje v Gaberju pri Celju, da bi izstopili v Celju, ampak kakor izgnanci so morali izstopati v Storeh in korakati v Gaberje. Za mariborskega okrajnega šolskega nadzornika in za ptujskega je imenovala dva moža, s katerima slovensko učiteljstvo ni zadovoljno.

V vseh teh slučajih so v prvi vrsti udarjeni slovenski liberalci. Toda učinki na slovenske politične stranke so ravno nasprotni. Liberalno časopisje, ki ima zvezo s poslanci Plojevega kluba, se vključ vsemu temu ponižno vali v prahu pred sedanjo vlado in nastopa proti obstrukciji v državnem zboru. Proti oni obstrukciji torej, ki jo bijejo naši poslanci za veljavo slovenskega ljudstva. Dr. Krek je utemeljil dunajsko obstrukcijo slovenskih katoliških poslancev tako-le:

„Naše ljudstvo v Avstriji ne velja toliko kot Nemec in Lah. Mi imamo vsled tega silno malo od vlade, nimamo železnice, nimamo šol. Če nas obišče kak eksekutor ali žandar, to je vse. Slovence hočejo imeti samo za hlapce. Zato mi na Dunaju nismo pustili, da bi dobili Lahi visoko šolo, mi pa ne. Šestnajst naših poslancev s pomočjo nekaterih Čehov, je imelo korajžo reči, mi ne pustimo, da bi bili Slovenci manj vredni. Ta boj bomo nadaljevali, če zmagamo ali pademo, voditelja imamo dobrega!“

Tudi liberalni poslanci so se na Dunaju z našimi vred odločili za obstrukcijo. Ko pa je vlada poslala v svet vest, da misli razpustiti državni zbor in razpisati nove volitve, so se liberalni poslanci Plojevega kalibra ustrajali razpusta in njihovi listi so začeli nastopati proti obstrukciji. Obdržati hočejo še naprej mandate, to je njih glavni cilj, ne pa korist ljudstva. Da pred takimi poslanci, ki pri vsakem vetru na drugo stran padejo, nimajo niti vlada niti nasprotna stran nobenega spoštovanja in strahu, je samoumevno. Toda to ni naša stvar, temveč stvar liberalcev.

Enako nedosledno so ravnali liberalci nasproti slovenski obstrukciji v Gradcu. Ko so slišali, da hočejo naši poslanci obstruirati, ker se godi slovenskemu narodu od strani deželne nemške večine veliko krivic, so obstrukcijo z veseljem pozdravili, in njih osamljeni vodja v deželnem zboru se ji je slovesno priklonil.

PODLISTEK.

Rjekovskij:

Iz življenja mlade učiteljice.

Idila.

16. septembra.

Voz se je ustavil pred gostilno. Na vratih sta me že čakala gostilničarka s tolstim, smehljajočim obrazom, in gostilničarka, ki si je brisala roke v zamazan, nekdanji bel predpasnik.

Stisnila mi je roko in odšli smo v kuhinjo, kjer je sedelo nekaj glasnih pivcev. Povala sta me v posebno, gosposko sobo. Pivci, ki so prej, ko sem šla jaz mimo, vtihnili, so me začeli prav glasno kritikovati.

„A? Ta bo naša nova učiteljica? A?“

„Ta bo, ta! Lepo punče, kaj ne?“

Glasen smeh je spremljal te besede in meni je bilo mučno pri sreč.

Pri oknu so se zbirale otroške glave, in tajno šepetanje se je slišalo.

Kratki so bili moji odgovori na zgovorna vprašanja gostilničarke, a moja vprašanja dolga. Hotela sem vedeti vse, o značaju tega ljudstva, o župniku, in posebno o učitelju, ako je strog.

Mračiti se je začelo, ko me je gostilničarka pomirila. Poslovala sem se, ter odšla sama proti šoli, ki je bila malo nižje doli.

Vas je čepela na visokem holmu, raz katerega se je videlo daleč na okoli po sosednjih gričih in globoko doli na morje. Hiše so bile raztresene po nizkih holmih in dolincah.

Toda Nemci so postali hudi na obstrukcijo, ker jim je prečrtala njih račune. Tudi vlada bi mnogo, mnogo rajši videla, če bi slovenski poslanci v Gradcu mirno sedeli ter se ne razburjali, četudi se godi Slovencem očitna krivica. Potem pa je prišla še tudi ona tiha zveza med liberalci in nemčurji ob priliki državnozbornih volitev po rajnem Ježovniku. To vse je zopet slabo uplivalo na trdnost liberalnega obstrukcijskega stališča. Začeli so omahovati in oni junaki, ki so z nami vred prirejali na Spodnjem Stajerju mnogoštevilne shode, da se odobri slovenska obstrukcija v Gradcu, pišejo sedaj brez rdečice na licu že odkrito proti obstrukciji. Kakor Nemci in vlada hočejo, tako se naj zgodi! To je političen očenaš naših liberalcev!

Na liberalce se ni zanesti. To nas učite tudi obstrukciji na Dunaju in v Gradcu. Hvala Bogu, da naše ljudstvo ne mara več liberalcev. Obsoja njihovo omahljivost in nezanezljivost. Če pridejo volitve, bo dalo temu prepričanju tudi viden izraz.

Ljudstvo slavi Stanka Vraza.

Divne ljutomerske gorice so bile zadnje nedelje, dne 21. t. m. priča velikega ljudskega slavlja. Narod je slavil v Cerovcu 100letnico svojega slavnega sina, ilirskega pesnika Stanka Vraza. Pravimo: narod je slavil, naš razumni, izobraženi kmečki narod. To dejstvo je moralo vsakega, ki ljubi ljudstvo in se veseli njegovega vedno napredujočega, tudi za vse prosvetne zadeve se zanimajočega pokreta našega ljudstva, prav do srea razveseliti. V Cerovcu je priredilo kmečko ljudstvo svojemu rojaku veličastno slavnost, in kmečko ljudstvo je to slavnost tudi obhajalo. Drugi stanovni, takozvani stanovni izobraženstva, niso bili izključeni, bili so enako vredni gostje, ne pa več vredni, ki bi morda zrlji s preziranjem na kmečko ljudstvo, kakor se je to v liberalni dobi rado dogajalo. Vse priprave za cerovsko slavnost pa so ležale tudi v rokah naših demokratičnih katoliško-narodnih pristašev, čeprav so liberalci med Ormožanci in vsled njihovega ljubeznivega truda sploh vsi zavedni liberalci vihali svoje nosove. Še sedaj se liberalna nevihta ni vlegla, kajti v poročilu „Narodnega Dnevnika“ o Vrazovi slavnosti beremo to-le nesramnost:

„Morali so uto — kjer je bil banket za takozvano inteligenco — napolniti s kmečkim ljudstvom, da stvar ni imela preklavernega lica!“

Svečan večer je bil...

Morje je dalji je zakrvavelo od zahajajočega solnca, ki se je sunkoma potapljalo.

18. septembra.

Imeli smo mašo. Stari župnik s srebrnimi lasmi jo je daroval. Učitelj je orgljal in mlada otroška grla so pela. Veličastno je bilo tedaj v cerkvi, spoznala sem veliko pomembnost učiteljskega stanu, in čutila sem v sebi moč, da bodem premagala vse ovire in težave.

Zunaj pa se je smejalo krasno jutro nad griči, in rosne kaplje so se bliščale kakor dijamanti. Perea na lipi pred cerkvijo so trepetala v objemu vzhajajočega solnca...

28. septembra.

Sedemindeset otrok imam pod svojim oblastvom in med njimi kraljcem, kakor kaka kraljica v svojem kraljestvu. A žal, moji nastopi niso bili bogve kako impozantni, zato so šumeli podaniki in podanice, kakor čebele v panju.

A danes!

Danes sem stopila s trdimi koraki v šolsko sobo, s strogim, resnim obrazom: primerjala sem se c. kr. dragoncu, škoda, da mi je manjkal bridki meč in škornji z ostrogami. (Za ta nastop me je pripravil g. učitelj! Hvala mu za to!)

Po takem nastopu sem šla gledat naloge, ki sem jih dala včeraj. Bile so večinoma lepo spisane, le Lojze Škoda je ni imel.

„Si spisal naloge?“ sem vprašala strogo.

Vtaknil je prst v usta in skremžil obraz. „God-ha bo,“ sem si mislila.

„Saj sem jo spisal, a naš Lovre mi je vse počkal, ko sem jo pustil pred hišo.“ In res, potegnil

Tako omalovaževanje kmečkega ljudstva je skrajno žaljivo. Ali spada v uto ljudske slavnosti samo okrasek? Mi pa odkrito rečemo, da smo bili v uti ravno kmečkega ljudstva veseli, in da se nam vsled tega veselica ni zdela preklaverna, ampak nasprotno visoko povzdignjena.

So pač naši in liberalni okusi zelo različni! Tako je nam tudi nerazumljivo, da se liberalni „Nar. Dnevnik“ jezi nad tem, da se Ploju ni napilo. Kaj pa je ljudstvu Ploj? Nič drugega kot politični uskok, in za take ljudi pač ni napitnice!

Sedaj pa kratko poročilo o slavnosti! Ze v soboto pop. so jeli prihajati v Ljutomer in v Ormož prvi gostje. Na Vrazovem domu delale so se pod spretnim vodstvom neumornega tajnika pripravljalnega odbora, častitega gospoda kaplana Fr. Stuhca, zadnje priprave za vreden sprejem gostov. Topiči so pokali pozno v noč. Drugi dan na vse zgodaj vabili so zopet na izvanredno svečanost. Proti deveti uri dopoldne prihajale so že množice od blizu in daleč. Ob pol desetih je bil slovesen sprejem. Proti deseti uri napolnil se je ves prostor pred lično kapelico, katero je sezidal Stanko Vrazov nečak nalašč za to slovesnost na svojem posestvu. Pred kapelo je bil postavljen oder za cerkvenega govornika, in drug obširen oder za pevski zbor.

Ob desetih se je pričela cerkvena slovesnost s propovedjo častitega gospoda profesorja dr. Antona Medveda iz Maribora o „verskih nazorih“ Stanka Vraza. Z raznovrstnimi citati iz Vrazovih del kazal nam je govornik Vrazovo versko prepričanje.

Med slovesno sveto mašo, katero je opravil tudi profesor dr. Medved, smo občudovali uprav izbornopetje ljutomerskega pevskega zbora pod vrhim vodstvom gospoda učitelja Caherla.

Po maši vrnilo so se množice na bogato okrašene slavnostne prostore okrog rojstne hiše (Stanka Vraza. Vključ ogromnemu navalu se je moglo vendar vsem gostoljubno postreči.

Ob pol dvanajstih se je začel banket, kojemu je načeloval vseučilišni profesor in predsednik hrvaške Matice, gospod Kučera. Tajnik pripravljalnega odbora, gospod Stuhca, je pozdravil vse goste v prisrčnih besedah ter posebej napil g. dr. Kučeri in vsem mnogobrojnim Hrvatim, navzočim pri Vrazovi svečanosti, osobito tudi gospodu dr. Magdiču, županu kraljevega mesta Varaždina, g. dr. Ilešiču, predsedniku in zastopniku Matice Slovenske, dr. Murkotu, vseučiliškemu profesorju iz Gradca, dr.

je izpod klopi kos papirja, na katerem so bile narisane železnice, lonci, močeljni itd.

Komaj sem zadržala smeh. Šla sem hitro dalje, kakor kak sodnik, ki se zaveda svoje mogočnosti.

„Zakaj nisi spisa lepše, Nežika?“

„Se mi je koračilo pero!“ In pokazala je s prstoma, kako se ji je koračilo tisto presneto pero.

Zasmejali so se otroci, Nežiko pa je posilil jok. Bala sem se katastrofe! „Po šoli pridi k meni po novo pero, razumeš?“

Zadovoljna je sedla, a iz zadnjih klopi se je slišal glas:

„O, če bi vedel, bi rekel tudi jaz, da se mi korači pero.“

2. oktobra.

Cas trgatve, čas veselja. Otroci so mi prinesli polne koše grozdja.

„To je dala mama za vas“...

A nagovori so bili še bolj naivni.

„Zato, ker Vas imam rada“...

Polne ljubezni, prave, nehlinjene ljubezni, so bile te besede, in vzljubila sem to deco, te čiste otroške duše.

Danes je manjkala moja ljubljena Marica.

Vprašala sem njeno prijateljico:

„Kaj je Marici?“

„Ko sem šla v šolo mimo njenega doma, mi je rekla, da mora zibati pupo in da jo boli trebuh“... je odgovorila možko njena sosedinja.

Ko se je vse pomirilo, sem imela nazorni nauk o kuhinjski posodi in razjašnjevala to s slikami.

„Torej, ti tam v zadnji klopi: kdo dela te lon-

Antonu Medvedu kot cerkvenemu govorniku, dr. Kovačiču kot zastopniku Zgodovinskega društva v Mariboru.

Sledila je še dolga vrsta oduševljenih napitnic, iz katerih je bilo poznati neomejeno veselje nad krasno uspelo narodno svečanostjo.

Po banketu sta sledila zares krasna slavnostna govora.

Profesor dr. Kučera je govoril o „vzajemnosti Hrvatov in Slovencev na slovstvenem polju.“

Po govoru je položil dr. Magdič venec ob novoodkriti spomenik na rojstni hiši Stanka Vraza z napisom: „Stanku Vrazu slobodni kr. grad Varaždin.“

Potem je govoril dr. Plešič o Stanko Vrazovem delovanju.

Fr. Stuhec je zaključil slovesno zborovanje s prisrčno zahvalo vsem govornikom in udeležencem na pomenljivi stoletnici Stanko Vrazovega rojstva.

Po slavnostnem zborovanju se je vršila velika narodna veselica, katero sta posebno poveljevala odlična pevska zbor iz Ljutomera in iz St. Jurija ob Ščavnici.

Politični ogled.

— Cesarjevo 80letnico je slavil, to lahko rečemo, brez pretiranja, cel svet. Z občudovanjem zre vse na našega vladarja. Zato se ni čuditi, da so avstrijski narodi slavili cesarjevo 80letnico ne samo z občudovanjem, ampak tudi s prav prisrčno ljubeznijo. Presvitli cesar je bil ganjen od teh mnogoštevilnih dokazov odkrite ljubezni ter je naročil ministrskim predsednikom avstrijske in ogrske države politike, da izrečejo vsem narodom njegovo zahvalo.

— Ministrski svet je sicer na Dunaju dne 18. t. m. zboroval, toda notranja avstrijska politika vsled tega ni prišla v drug tok. Svojo največjo pozornost je posvetil vprašanju, kako preprečiti pretečo draginjo. Z odpiranjem in zapiranjem mej ne bo nič, to smo mi dokazali v posebnem članku že v zadnji številki in tudi ministrski svet je prišel samoumevno do istega sklepa. Pač pa se je sklenilo, da se za prevoz naše živine na Dunaj na železnica tarifi znižajo za polovico, ako se mesto Dunaj zaveže, znižati klavne in mesne doklade istotako za polovico. Dunajski mestni svet je že storil ta sklep, Ministrski svet se je še posvetoval s poljskimi in rusinskimi politiki o zgradbi vodnih cest, potem se je zadnje nedeljo, dne 21. t. m. zopet spravil v svoje letovišče. S politiki drugih strank ni govoril.

— Ljubljanski župan Hribar ni dobil več vladnega potrjenja. Petkrat je bil že izvoljen županom, petkrat potrjen, sedaj šestokrat ni dobil več potrjenja. Pravijo, da radi nemirov leta 1908. proti Nemcem, ko je nemško vojaštvo ustrelilo Lundra in Adamiča. Ker so bili isto leto na Stajerskem enaki nemiri v Ptuj, Mariboru in Celju, ne bi smeli tudi župani teh treh mest dobiti potrebnega potrjenja. Toda ti nemiri so bili obrnjeni proti Slovincem, in vlada meri Slovincem z drugim merilom nego Nemcem. Naša stranka mora tudi iz zgolj strankarskega ozira obžalovati, da Hribar ni potrjen županom, kajti s tem se ga napravljajo nekakim mučenikom, koje mučeništvo bo liberalna stranka izrabljala v svoje strankarske namene. Že prihodnje dni bomo videli, kako bodo liberalci kričali ter vabili na odpor proti vladi ljudi v svoj tabor. To bodo storili isti ljudje, ki so na Dunaju in v Gradcu najponižnejši vladni hlapci.

In vstal je dolgi Drejče, bil je menda najdaljši v šoli in odgovoril je, kakor poveljnik:

„Tone Brus!“

To je bil namreč vaški lončevazec — Rezijan — tisti, ki je imel očala globoko doli na nosu in ki je kričal:

„Jesitiii!“

Glasen smeh je nastal v šoli po tem odgovoru. „Ha-ha! Tone Brus je njegov boter, zato ga je imenoval.“

A dolgemu Drejčetu so se zablistale oči in v žepu je stisnil pest. V hipu je vse potihnilo.

5. oktobra.

Vroč jesenski dan je bil. Mučno utrujenje je bilo na obrazih, zrak je ležal na otrocih, kakor mora. Imela sem pevsko uro. Le s težavo sem jih ušla ono lepo pesem:

„Stoji učilna zidana.

Pred njo je stara jablana.

Ta jablana je vrtel panj,

sinica znese gnezdo vanj“ ...

Le nerad je prišel glas iz mladih grl, zaspanost je objela otroke in trudneje so mežikali z očmi. Da bi jih zdrnila iz te zaspanosti, sem vprašala najboljše učenko:

„Kaj si si zapomnila o panju? Kaj je panj?“

Nerada je vstala in me debelo pogledala.

„Znese gnezdo vanj“ ... Je odgovorila z jokalnim glasom. Nisem vedela, ali bi se jezila ali smejala. K sreči je pozvonilo.

16. oktobra.

Tako mi poteka dan za dnevom, daleč proč od burnega mestnega življenja, enakomerno kakor ura...

Slovenski dom v St. Ilju.

Dne 8. septembra se bo slovesno otvoril „Slovenski Dom“ v St. Ilju. Z velikimi žrtvami rodoljubnih Slovencev in Slovenk je tekom enega leta izrastla v sredini slovenskega St. Ilja krasna in ponosna stavba. V Sloveniji je prispevala k tej stavbi, da dobijo Slovenci v ogroženem St. Ilju varno zavetišče in ognjišče za nadaljno obrambno in ljudsko organizatorično delo. Potreben je bil šentiljskim Slovincem lastni dom, to mora pripoznati vsak, kdor pozna težavne razmere naših obmejnih bratov. V tem „Domu“ se bode razvijala nadalje mladinska organizacija ne samo za St. Ilj, ampak tudi za sosednje kraje; tukaj se bode spopolnjevala vsa naša politična, nepolitična in gospodarska zadruga organizacija tukajšnjih in sosednjih obmejnih Slovencev. Kapital, kateri je naložen v ta „Dom“, bo nosil gotovo stotere obresti.

Dolgo smo čakali z otvoritveno slavnostjo, ker nam je dogotovitev in priprave za otvoritev delala mnogo težkoč. Sedaj stoji pred nami „Slovenski Dom“ dogotovljen in čaka, da bi prišli dne 8. septembra vsi oni rodoljubni Slovenci in Slovenke, vsa društva in korporacije, ki so tako velikodušno podpirali z darovi naše podjetje, v St. Ilj.

Vabimo vas, brajre Slovenci, sestre Slovenke, povabljeni je vsa naša nepolitična organizacija: Orli, mladeniške in dekliške zveze, izobraževalna in druga društva po vsej Sloveniji na otvoritveno slavnost.

Pripravljalni odbor se bode potrudil, da bode vsak udeleženec vžival dne 8. septembra v St. Ilju vesele ure.

Otvoritvena slavnost bo združena z veliko ljudsko veselico. — Prosimo vse prijatelje šentiljskih Slovencev, da agitirajo povsod za veliko udeležbo.

Na veselo svidenje dne 8. septembra v obmejnem St. Ilju!

Razne novice.

* **Imenovanja.** Za okrajnega šolskega nadzornika za okraje Ptuj, Ormož, Rogatec, Ljutomer in Gor. Radgona je imenovan g. Matija Heric, nadučitelj v Cirkoveh. — Dosedanji ptujski okrajni šolski nadzornik g. Dreflak je imenovan za okrajnega šolskega nadzornika za mariborski politični okraj.

* **Iz pošte.** Poštni urad Slivnica pri Celju se bo od danaprej imenoval „Slivnica, pol. okraj Celje.“

* **Od južne železnice.** Na novo sta nastavljena kot uradniška aspiranta: Janez Sabatin v Laški trg in Adolf Schmuk k Sv. Lovrencu; prestavljeni so: asistent Mihael Gala iz Predinga na Pragersko, uradniški aspirant Jakob Črnjavič iz Hrastnika v Sežano, revident Ivan Telčik iz Spielfelda v Inomost, postajenačelnik Alojz Hartman iz Ernovča v Spielfeld adjunkt Matija Švagl iz Trbovelj v Celje, revident Peter Jane iz Poljane v Trbovelj, adjunkt Maks Mihelič iz Pragerskega kot postajenačelnik v Sežano in uradniški aspirant Leopold Macolda iz Vuhreda k Sv. Juriju ob južni železnici.

* **Gospodinski tečaj** se bo vršil na deželni kmetijski šoli v St. Jurju ob juž. žel. od 5. septembra do 15. oktobra. Pogoji za vsprejem in vse natančnejše je razvidno iz inserata.

* **Proti razkosavanju** kmečkih zemljišč so na Bavarskem sprejeli novo postavbo. Nasprotovali so seveda liberalci. Kdaj pridemo pri nas do take postavbe?

* **Na kranjski kmetijski šoli** na Grmu se prične celoletna in zimska šola meseca novembra. Za kranjske mladeniče je razpisanih 20 prostih mest. Plačujoči učenci plačujejo v letni šoli 300 K na leto, v zimskem tečaju pa 150 K. — Prošnje za sprejem in za ustanove je poslati ravnateljstvu imenovane šole do 15. septembra t. l. — Tam se dobe tudi natančnejša pojasnila.

* **Na Stanko Vrazovi** slavnosti v Cerovcu so bila zastopana sledeča društva, oz. zavodi, večinoma s svojimi krasnimi zastavami. Hrvatska Matica, Matica Slovenska, Zgodovinsko društvo v Mariboru po dr. Kovačiču, Slovenska krščansko-socialna zveza po dr. Hohnjecu, Zveza gasilnih društev v Murskega polja, Bralno društvo za Ljutomer in okolice, Čitalnica Ljutomerska, Murski Sokol v Ljutomeru, Veteransko društvo Ljutomer. Veter. društvo Svetinje, Veteransko društvo humsko, Gasilno društvo v Hardeku, Bralno društvo od Sv. Miklavža, Čitalnica v Ptuj, Čitalnica v Ormožu, Učiteljsko društvo Ormož, Učiteljsko društvo Ljutomer, Okrajni zastop Ljutomerski, Okrajni zastop ormoški, Bralno društvo Sv. Jurij ob Ščavnici s pevskim zborom, Mladeniška zveza Sv. Tomaž, Mladeniška zveza Središče, Mladeniška zveza Sv. Bolehenk, Veteransko društvo Sv. Križ na Murskem polju, Pevski zbor tomaževski, Gasilno društvo Ivanjkovec, Pevsko društvo Ptuj.

* **Slovenska zmaga.** Iz Celja se nam poroča: Veselo zmago obhajamo celjski in okoliški Slovenci. Strio leži na tleh nemškutarstvo in protestantizem. Kljub strastnemu terorizmu celjskega nemštva smo izšli kot popolni zmagovalci. Na vsej črti je zmagala slovenska lista. — V III. razredu smo zmagali z velikansko večino. Naši kandidati so dobili do 507 glasov, Nemci samo 143; v II. razredu Slovenci 52 glasov, Nemci 37; v I. razredu Slovenci 13 glasov, Nemci 12. Nepopolno navdušenje je zavladalo med Slovinci v Celju in okrog Celja, da po cel Sloveniji, ko se

je zvedelo za tako sijajno, veličastno zmago. Nemci so uporabljali vsa sredstva, da bi zmagali, a vse je bilo zastoplj. Naši možje so stali trdno kot skala. Slava jim!

Prestave pri č. oo. kapucinih. Celje: Josip Laph k Sv. Križu na Goriškem. Lipnica: Kerub. Koller in Plac. Paar v Wolfsberg na Koroškem. Knittelfeld: Tade Rantl v Celovec. Murau: Gotfr. Vojteh v Lipnico. Celovec: Ciril Goričan v Lipnico; Ans. Eberhard v Wolfsberg; Fran Reiter v Hartberg. Wolfsberg: Tom Pauš v Knittelfeld; Anakl. Waltl v Murau. Sv. Križ na Goriškem. Fil. Zemljč v Škofjelo. Gorica: Odilon Mekinda v Celje. Za sprejem se prosi pri preč. o. provincijalu v Celju.

4. septembra se vrši na Brezjah seja odbora Zveze Orlov. Program je jako važen za nadaljni razvoj naše organizacije. Udeležba je strogo obligatna, tako da brez tehtnega vzroka ne sme nihče izostati. Opozarjamo tudi vse odseke, da 4. septembra, ki je bil že pri seji v Logatnem določen, ne sme noben odsek ničesar prirediti.

* **Lep učitelj!** O nekem češkem učitelju poročajo listi, da je snel v šolski sobi vpričo otrok s stene križ, ga vrgel na tla in po njem hodil. In ta nadučitelj velja celo za vzor svobodomiselnih učiteljev. Bog nas varuj takih učiteljev!

* **Kdo je najhujši škodljivec ljudstva?** Dunajski dnevnik „Reichspost“ je razpisal nagrade za najboljše odgovore na gornje vprašanje. Prispelo je 1142 odgovorov. Nagrade so priznali naslednjim odgovorom: 1. „Najhujši sovražnik ljudstva je brezvestno lažnjivi liberalni tisk.“ 2. „Najhujši sovražnik ljudstva je brezvestni učitelj, ki z besedo in z zgledom ponižuje v otroških srcih vero.“ 3. „Najhujši sovražnik je alkohol, ki vodi ljudi od strasti popivanja do delomrženja, in potem do uboštva in nezadovoljnosti. Alkohol napravi iz ljudi gospodarsko nesposobna bitja brez odporne moči ter povzroča njih uravno, duševno in telesno propast.“

* **Obrnimo!** Meščani in drugi ljudje, ki radi dobro, pa ceno živijo, se tožijo nad draginjo. Vidijo seveda le kmečke pridelke ter hočejo imeti odprte vse meje za tujo živino. Zakaj pa ne vidijo carine, ki skupno vsemu prebivalstvu škoduje, n. pr. carine na vse one tuje pridelke, ki jih rabimo za obleko in živež, a jih doma ne pridelamo. Zakaj ne vidijo visoke carine na železne izdelke, posebno na poljedelske stroje? Vsega tega nečemo videti, ampak le kmeta vidijo in njemu hočejo škoditi. Dobro vidimo, da so ravno v sedanjem času liberalci ravno v nasprotnem nam taboru. To si hočemo za volitve prav dobro zapomniti.

* **Nove vžigalice.** Vodstvo takozvane „Stajerčeve“ stranke, kateri nadeljuje ptujski župan Ornič, je založilo nove vžigalice. „Stajere“ vedno bolj nazaduje, število njegovih naročnikov se z vsakim dnevom manjša; „Stajerčeva“ stranka je že skoro docela izginila. Ni ga zdravila, ki bi zamoglo preprečiti popolen razpad nemškutarke stranke. Tudi vžigalice ne bodo rešile „Stajercijancev“. Zato bi bili ptujski kolovodje „Stajerčeve“ stranke bolje naredili, da so dali napraviti na skaljice mesto vzhajajočega, z a h a j a j o č e solnce. Stajerskim Slovincem pa kliče-mo: Pozor pred nemškutarskimi vžigalicami!

Za „Slov. Stražo“ se je nabralo na primiciji častitega gospoda Pavla Živorinika v Staremtrgu pri Slovenjgradu 40 K. Čast svatom, posebno pa belemu regimentu! — Na primiciji častitega gospoda Lamberta Ramšaka v Letušu pri Braslovčah so nabrale mladenke 21 K. Bog pevrni!

Shodi.

V naslednjem prinašamo poročila o shodih, ki so se vršili zadnje nedeljo:

Sv. Peter niže Maribora. Lepo število zavednih Slovencev in Slovenk se je udeležilo zadnje nedelje veselice, ki jo je priredilo društvo „Skala“ v korist „Slovenski Straži“. S svojim prihodom so nas počastili tudi mariborski „Orli“ in profesor Kardinar iz Celja. Prva je nastopila na odru gđe. Kirerjeva, ki je kaj ljubko prednašala uvodno deklaracijo k Ciril-Metodovi sliki. Tudi z deklaracijami ostalih deklaratorjev smo bili prav zadovoljni. G. Zebot kot zastopnik S. K. S. Z. je govoril o narodno-obrambnem delu in pozival na krepko delovanje za „Slovensko Stražo“. Občudovati smo morali vrle mariborske „Orle“, ki so kaj spretno izvajali kakor proste, tako tudi vaje na bradlji. Med prostimi vajami so pridno udarjali domači tamburaši. Ne smemo pozabiti tudi domačega mešanega in mariborskega moškega pevskega zbora, ki sta prepevala krasne narodne pesmi. Po nastopu Orlov se je razvila živahna prosta zabava.

Marija Snežna na Velki. Kako rado se naše ljudstvo udeležuje narodnih prireditev, pokazala je zadnja nedelja dne 21. t. m., ko nam je bralno društvo „Kmetovalec“ uprizorilo veselico s petjem, govorom in predstavo igre „Trije Tički“. Vse polno ljudi se je zbralo okoli lepo okrašenega odra ter pazno zasledovalo, kako se je proizvajala točka za točko. Poučni govor je imel državni in deželni poslanec dr. Korošec o. Njegove besede so bile resne, a tem več smeja je bilo pri igri „Trije tički“. Pa so vam bili res pravi tički tudi v izvajanju svojih vlog, krojač, urar in piskrovez. Da je bila mera smeja polna, uganjal je še sodni sluga svoje burke, kadar tički niso prišli do besede. Ubogi gostilničar, kojega je igral naš domačin, in njegova Špela, sta imela mnogo jeze, sodnik pa mnogo prizanesljivosti s temi ljudmi.